

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av livsmedelslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att livsmedelslagen ändras på grund av vissa ändringar som företagits i Europeiska unionens livsmedelslagstiftning samt nationella lagstiftningsbehov.

Syftet med propositionen är att ändra livsmedelslagen så att den börjar motsvara Europeiska unionens lagstiftning i fråga om primärproduktion av groddar. Enligt Europeiska unionens förordning som träder i kraft i juli 2013 måste man i fortsättningen ansöka om myndighetsgodkännande för primärproduktionsställen där groddar odlas.

I Europeiska unionens lagstiftning om landsbygdsutveckling bestäms om nationella kvalitetssystem för jordbruksprodukter. Kvalitetssystemen är redskap som företagarna utvecklat vid sidan av lagstiftningen och vars krav överträffar lagstiftningen. I rättsakterna förutsätts att nationella kvalitetssystem har godkänts av medlemsstaten. Det föreslås att till livsmedelslagen fogas bestämmelser om frivilliga kvalitetssystem för livsmedel, nationellt godkännande av systemen samt den myndighet som godkänner systemen.

I livsmedelslagen föreslås ett tillägg som gäller fiskeriprodukters spårbarhet. I Europeiska unionens lagstiftning om fiskeripolitik finns bestämmelser om fiskeriprodukters spårbarhet samt om den information som ska ges konsumenten. Det föreslås att till lagen fogas en paragraf där de myndigheter fastställs som övervakar fiskeriprodukters spårbarhet och där det bestäms om företagarnas skyldighet att lämna information till konsumenterna.

Det föreslås att bestämmelserna om primärproduktion av livsmedel ändras så att det blir möjligt att tillämpa nationell anpassning enligt Europeiska unionens lagstiftning även inom primärproduktionen av fiskeriprodukter. Dessutom föreslås att bestämmelserna om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill preciseras så att de börjar motsvara Europeiska unionens lagstiftning bättre än nu.

Lagen avses träda i kraft så snabbt som möjligt, dock senast den 1 juni 2013.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
Godkännande av primärproduktionsställen för groddar	3
Nationella kvalitetssystem för livsmedel.....	4
Spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter.....	5
Rensning av fiskeriprodukter	6
Köttbesiktning	7
Utvärdering av regionförvaltningsverkets livsmedelstillsyn i renslakterier	7
3 PROPOSITIONENS MÅL OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	7
Godkännande av primärproduktionsställen för groddar	7
Nationella kvalitetssystem för livsmedel.....	8
Spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter.....	8
Rensning av fiskeriprodukter	8
Köttbesiktning	8
Utvärdering av regionförvaltningsverkets livsmedelstillsyn i renslakterier	8
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	9
4.1 Allmänna konsekvenser	9
4.2 Ekonomiska konsekvenser	9
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	9
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
DETALJMOTIVERING	11
1 LAGFÖRSLAG	11
Ikraftträdande	12
Övergångsbestämmelse	12
2 IKRAFTTRÄDANDE	13
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	13
LAGFÖRSLAG	14
Lag om ändring av livsmedelslagen	14
BILAGA	18
PARALLELLTEXT	18
Lag om ändring av livsmedelslagen	18

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Till följd av de fall av matförgiftning som inträffade i Europeiska unionen 2011 skärps kraven på odling av groddar i lagstiftningen. Man försöker förbättra kvaliteten på livsmedel och produktionskedjans genomskådlighet med hjälp av frivilliga kvalitetssystem. Även andra behov som framkommit i Europeiska unionens övervakningsarbete kräver vissa preciseringar i lagen.

2 Nuläge

Godkännande av primärproduktionsställen för groddar

Med verksamhet som bedrivs på ett primärproduktionsställe avses primärproduktion sådan den definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (allmänna livsmedelsförordningen), dvs. t.ex. odling av vegetabilier, uppfödning av djur för kött- och mjölkproduktion, fiske och jakt samt mjölkning av djur. Som verksamhet som bedrivs på ett primärproduktionsställe anses dessutom sådan med primärproduktion sammanhängande verksamhet som beskrivs i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien (allmänna förordningen om livsmedelshygien). Härmed avses sådan hantering av primärproduktionsprodukter som primärproducenten bedriver och som inte väsentligt ändrar produkternas natur, t.ex. sortering och lagring av produkter på primärproduktionsstället samt med vissa begränsningar transport av produkterna från primärproduktionsstället till följande företagare i livsmedelskedjan.

I 22 § i livsmedelslagen (23/2006) bestäms om anmälan om primärproduktionsställe. Enligt bestämmelsen ska livsmedelsföretagaren underrätta den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om

den primärproduktion som bedrivs där. I fråga om primärproduktion av växter och svamp har anmälningsskyldighet inte förelegat för enskilda personer eller verksamhet som inte kan betraktas som idkande av näring. I Finland har produktion av groddar betraktats som verksamhet i livsmedelslokal, beträffande vilken anmälan om livsmedelslokal enligt 13 § ska göras. Om en restaurang har odlat groddar som serverats kunderna, har odlingen ingått i restaurangens anmälan enligt 13 §.

Det har konstaterats att groddar var den mest sannolika källan till de sjukdomsfall som inträffade i Europeiska unionen i maj och juni 2011 och som orsakades av den shigatoxinproducerande bakterien *Escherichia coli*. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) antog ett yttrande om riskerna med den bakterien och andra patogena bakterier i frön och grodda frön. Efsa konstaterade i sitt yttrande att den mest sannolika källan till sjukdomsfall som kan knytas till groddar är att torkade frön har kontaminerats med bakteriella patogener. I yttrandet konstaterades också att patogener i torkade frön, till följd av hög fuktighet och en gynnsam temperatur under gröningsprocessen, kan föröka sig under gröningsprocessen och medföra en risk för folkhälsan.

För att skydda folkhälsan och med beaktande av Efsas yttrande har kommissionen antagit en förordning (EU) nr 210/2013 om godkännande av anläggningar som producerar groddar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004. Förordningen träder i kraft den 1 juli 2013.

I förordningen förutsätts att anläggningar som producerar groddar godkänns i enlighet med allmänna förordningen om livsmedelshygien. Dessa godkännanden, beviljade efter minst ett besök på plats, skulle säkerställa att dessa anläggningar uppfyller de relevanta hygienreglerna och därmed säkerställa en hög nivå på skyddet av människors hälsa. Godkännande av sådana anläggningar bör beviljas under förutsättning att de uppfyller ett antal kriterier som säkerställer att risken för kontaminering i de lokaler där groddar

produceras minskas. Kraven beskrivs i förordningen.

Nationella kvalitetssystem för livsmedel

Frivilliga ansvars- och spårbarhetssystem för livsmedel har redan länge varit målet i statsförvaltningens högsta strategier med anknytning till mat. Bättre spårbarhet av livsmedel och större öppenhet och genomskådlighet inom livsmedelskedjan har satts som mål även i regeringsprogrammet. Under 2000-talet har jord- och skogsbruksministeriet finansierat utvecklings- och utredningsarbete i syfte att verifiera en ansvarsfullt fungerande, genomskådlig och spårbar produktionskedja som syftar till att bygga upp systemen.

Syftet med systemen kan vara att framhäva en produkts eller produktionsprocess samhälleligt betydande särdrag eller att säkerställa att vissa fastställda krav uppfylls. Med hjälp av systemen kan man dessutom säkerställa att produkterna uppfyller de säkerhetskrav som ställts på dem i lagstiftningen.

Europeiska unionens mål är att främja en ansvarsfull produktion med hjälp av inte bara gemensam lagstiftning utan också med marknadens hjälp. I artikel 32 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (*förordningen om landsbygdsutveckling*) förutsätts att nationella kvalitetssystem har godkänts av medlemsstaten. Medlemsstatens godkännande kräver en författning att stödja sig på och för närvarande finns ingen sådan i den nationella lagstiftningen.

Godkännandet av systemet borde basera sig på artikel 22 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (*genomförandeförordningen till förordningen om landsbygdsutveckling*). I artikel 22.2 ingår kriterier för stödberättigande, som de nationella kvalitetssystemen ska uppfylla för att man ska kunna ansöka om stöd för dem i enlighet med artikel 32 i förordningen om landsbygdsutveckling. Myndigheterna ska godkänna ett natio-

nellt kvalitetssystem om det uppfyller dessa kriterier.

Meddelande från kommissionen – EU:s riktlinjer för bästa metoder när det gäller frivilliga certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel (2010/C 341/04) beskriver riktlinjer som ställer strängare krav på kvalitetssystemen även ovannämnda kriterier för stödberättigande. Riktlinjerna är i första hand avsedda för dem som utvecklar programmen och för företagarna och fungerar som rekommendation för kvalitetsprogrammets innehåll. Det rekommenderas att kvalitetsprogrammen överensstämmer med dessa riktlinjer utöver med artikel 22 i ovannämnda förordning.

Kriterierna enligt artikel 22.2 i genomförandeförordningen till förordningen om landsbygdsutveckling är följande:

a) Slutprodukts specifika egenskaper enligt sådana system skall grundas på noggrant angivna skyldigheter att använda jordbruksmetoder som säkerställer

- specifika egenskaper, inbegripet produktionsprocessen, eller

- en kvalitet på slutprodukten som är väsentligt högre än vad som krävs enligt normala handelsnormer när det gäller folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande, växtskydd eller miljöskydd.

b) Systemen skall inbegripa bindande produktspecifikationer och överensstämmelsen med specifikationerna skall kontrolleras av ett oberoende inspektionsorgan.

c) Systemen skall vara öppna för alla producenter.

d) Systemen skall vara öppna och medge insyn och ge garantier för produkternas spårbarhet.

e) Systemen skall vara anpassade till nuvarande och förutsebara möjligheter på marknaden.

Finansiering för informations- eller säljfrämjande projekt eller utveckling av kvalitetssystem kan sökas med stöd av antingen rådets förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland och kommissionens förordning (EG) nr 501/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och

säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland eller med stöd av förordningen om landsbygdsutveckling och dess genomförandeförordning.

Svinköttsproducenterna har beskrivit sitt befintliga system i form av en kvalitetshandbok och har inlett auditeringar som utförs av en utomstående aktör våren 2013. Det borde föreskrivas om den myndighet som beviljar godkännande och bevillningsprocessen för att producenterna ska kunna ansöka om godkännande av det nationella kvalitetssystemet. Efter godkännandet ska man kunna ansöka om säljfrämjande finansiering från EU för kvalitetssystemet. I framtiden kan också andra jordbruksproduktionssektorer, t.ex. växtproduktionssektorn samt produktionssektorerna för broiler- och nötkött vara intresserade av att upprätta egna kvalitetssystem. Förutom svinköttskedjan har växtkedjan för närvarande kommit längst med arbetet. Godkännandeprocessen för systemet och andra bestämmelser som införs i lagstiftningen borde vara tillräckligt allmänna för att de också ska kunna tillämpas på andra jordbruksprodukter.

Spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter

Enligt artikel 58 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (kontrollförordningen för fiskeripolitiken) ska alla partier med fiskeri- och vattenbruksprodukter vara spårbara i alla led av produktion, bearbetning och distribution från fångsten eller skörden till detaljhandelsskedet. I detta sammanhang avses med fiskeri- och vattenbruksprodukter produkter som omfattas av kapitel 03 och tulltaxenummer 1604

och 1605 i Kombinerade nomenklaturen som upprättats genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. Närmare regler om kontrollen utfärdas genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (*tillämpningsförordningen för kontroll av fiskeripolitiken*). Bestämmelserna om spårbarhet har gällt sedan 1.1.2012.

Information om partier ska vara tillgängliga i alla led av produktion, bearbetning och distribution så att medlemsstaternas behöriga myndigheter kan bekanta sig med den när som helst. Aktörerna ska förfoga över system och förfaranden för att identifiera aktörer som levererat dem produkter och till vilka de har levererat dessa produkter, med undantag för slutkonsumenten.

Kravet på märkning med hjälp av identifieringsverktyg som koder, streckkoder, elektroniska chips eller liknande anordningar eller märkningssystem har trätt i kraft den 1 januari 2013 för fisken som omfattas av en flerårig plan och träder i kraft den 1 januari 2015 för andra fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar allmänt iakttagandet av bestämmelserna om unionens gemensamma fiskeripolitik. I praktiken genomförs deras tillsyn över iakttagandet av spårbarhetsbestämmelserna endast i samband med landningar från fiskefartyg. Iakttagandet av spårbarhetsbestämmelserna bör dock övervakas genom hela kedjan från fiskare och vattenbrukare till detaljhandeln. För närvarande sköter Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och de kommunala livsmedelstillsynsmyndigheterna övervakningen enligt livsmedelslagstiftningen av fiskeri- och vattenbruksprodukter och övervakningen av deras spårbarhet inom livsmedelskedjan.

För att säkerställa att tillsynsresurserna används så effektivt som möjligt kunde de myndigheter som sköter övervakningen av livsmedelslagstiftningen sköta övervakningen av spårbarheten enligt bestämmelserna om

den gemensamma fiskeripolitiken samtidigt som de övervakar spårbarheten, primärproduktionen och livsmedelslokalerna enligt livsmedelslagstiftningen.

Rensning av fiskeriprodukter

Enligt EU-lagstiftningen betraktas rensning av fiskeriprodukter ombord på fiskefartyg som verksamhet i samband med primärproduktionen. Däremot är rensning på land inte längre verksamhet i samband med primärproduktionen, utan den kräver lokaler som är godkända som anläggning.

Finland föreslog 2009 att EU:s lagstiftning skulle ändras så att rensning som fiskaren utför på land genast efter småskaligt kustfiske skulle kunna betraktas som verksamhet i samband med primärproduktionen. Småskaligt kustfiske bedrivs med fartyg som understiger 12 meter. Finlands förslag understöddes emellertid inte av de andra medlemsstaterna och behandlingen gick inte vidare. Kommissionen föreslog dock möjlighet att ansöka om nationellt undantagslov från EU:s hygienlagstiftning. Undantagslov skulle kräva godkännande av alla andra medlemsstater och kommissionen, så det är inte helt säkert att det fås.

Finland ansöker om nationellt undantagslov för att slaktning av fisk, blodavtappning, avlägsnande av huvud, avlägsnande av fenor och inälvor, nedkylning och inpackning, som fiskaren utför på land omedelbart efter både insjöfiske och småskaligt kustfiske ska kunna betraktas som primärproduktion. Samtidigt ansöker man om nationellt undantagslov för slaktning av fisk, blodavtappning, avlägsnande av huvud, avlägsnande av fenor och inälvor, nedkylning och inpackning, som fiskaren utför på isen ska kunna betraktas som primärproduktion.

På verksamheten skulle tillämpas de krav som tillämpas på rensning ombord på fiskefartyg. Bestämmelser om kraven skulle ingå i jord- och skogsbruksministeriets förordning om livsmedelshygien vid primärproduktion av livsmedel (1368/2011). Rensningsplatsen skulle alltså inte behöva vara godkänd som anläggning.

I sitt tidigare betänkande om ändring av livsmedelslagen (JsUB 32/2010 rd) förutsatte

riksdagens jord- och skogsbruksutskottet att nationellt undantagslov söks. Utskottet konstaterade i sitt betänkande att EU-lagstiftningen föreskriver om hur fisken ska hanteras innan den används som råvara inom industrin eller säljs till konsumenter. Bestämmelserna är utformade med tanke på hantering av fångster inom fisket på världshaven, som bedrivs av de stora länderna. Finland måste söka undantagslov av kommissionen för att tillämpa EU-lagstiftningen på den här punkten, för vårt småskaliga fiske längs kuster och på insjöar, vinterfisket och hanteringen av fångsterna är helt annorlunda än det övriga fisket i EU. Av de organisationer som företräder fiskerinäringen ville också Finlands Yrkesfiskarförbund rf (FYFF) och Suomen Sisävesiammattikalastajat ry (SSAK) ha nationellt undantagslov.

I Finland finns cirka 562 yrkesfiskare (situationen i början av 2013), av vilka uppskattningsvis cirka 350-400 bedriver småskaligt kustfiske. Dessutom bedrivs småskaligt kustfiske av uppskattningsvis cirka 1350 fiskare som bisyssla eller på deltid. Antalet insjöyrkesfiskare är cirka 290. Antalet registrerade havsfiskefartyg är 3338 (situationen 1.1.2012), av vilka 3264 används för småskaligt kustfiske. Det är frivilligt att registrera insjöfiskefartyg.

Vid småskaligt kustfiske och insjöfiske är fångsterna i allmänhet små, några tiotals kilogram, och fisken landas snabbt. Fartygen är små, i allmänhet under 10 meter, och besättningen består vanligtvis av endast 1-2 fiskare. Med tanke på hygien och arbetarskyddet vore det ändamålsenligt om fiskarna kunde rensa sin fångst på land som ett led i primärproduktionen i stället för att fisken rensas ombord på fartyget, i bland under stränga väderförhållanden. Enligt en utredning som Köttindustrins forskningscentral (LTK) gjort var den hygieniska kvaliteten på fisk som rensats på land genast efter fiskat god och jämförbar med den hygieniska kvaliteten på fisk som rensats ombord på fartyget och i en anläggning. Vintertid när vattnet är isbelagt fiskar man på isen och då kan man naturligtvis inte använda fartyg. Fiskaren borde kunna rensa fisken på isen genast efter fisket.

Köttbesiktning

I 43 § 1 mom. i livsmedelslagen hänvisas till artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004) om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (*kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung*). I artikeln bestäms i första hand om köttbesiktning och övervakning av köttbesiktning som utförs av besiktningsveterinärer.

I artikel 4 bestäms åter om hygienkontroll av anläggningar. Enligt artikel 4.7 ska besiktningsveterinären utföra en del av revisionsuppgifterna enligt artikeln i slakterier, vilthanteringsanläggningar och styckningsanläggningar. Bestämmelser om tjänsteveterinärens revisionsuppgifter ingår också i kapitel I i avsnitt I i bilaga I till förordningen.

Hänvisningen till artikel 5 utan att det hänvisas till artikel 4 har visat sig problematisk när övervakningen av små slakterier överfördes till Livsmedelssäkerhetsverket. 15 § 2 mom. i veterinärvårdslagen (353/2011) ändrades så att Livsmedelssäkerhetsverket kan ingå avtal med kommunen om att sköta köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill. På grund av att hänvisningen saknas kan Livsmedelssäkerhetsverket inte skaffa anläggningstillsyn enligt artikel 4 från kommunen. Avtalet om tillsynsuppgifter skulle omfatta endast en del av den nödvändiga övervakningen, och Livsmedelssäkerhetsverket skulle trots ett avtal bli tvunget att utföra en del av de nödvändiga tillsynsuppgifterna själv. Situationen är otillfredsställande med tanke på tillsynsresurserna.

Utvärdering av regionförvaltningsverkets livsmedelstillsyn i renslakterier

I 30 § i livsmedelslagen bestäms om Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter som central myndighet för livsmedelstillsynen. Enligt paragrafen planerar, styr, utvecklar och verkställer Livsmedelsverket livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i lagen. I paragrafen uppräknas dessutom enskilda uppgifter. Enligt 9 punkten utvärderar Livsmedelssäkerhetsverket den köttbesiktning av

renkött och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar. I 43 § bestäms om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill. Enligt 43 § 2 mom. utför regionförvaltningsverket köttbesiktning i renslakterier. Bestämmelsen specificerar inte från vilket djur köttet kommer. Enligt 6 § 22 punkten kan i renslakterier förutom renar slaktas även små mängder djur som tillhör andra djurarter. I sin nuvarande form är paragrafen oklar. Eftersom även andra djur slaktas i renslakterier, borde Livsmedelssäkerhetsverket bedöma även annan köttbesiktning som äger rum i renslakterier. Ändringen är i första hand teknisk.

3 Propositionens mål och de viktiga förslagen

Godkännande av primärproduktionsställen för groddar

Det föreslås att livsmedelslagen ändras så att godkännande enligt artikel 6 i allmänna förordningen om livsmedelshygien måste sökas för primärproduktionsställen för groddar. I den förordning som träder i kraft den 1 juli definierar EU-lagstiftningen produktion av groddar som primärproduktion. I den nya 22 a § som fogas till lagen föreslås en bestämmelse om skyldighet att ansöka om godkännande för primärproduktionsställen där groddar odlas.

Enligt huvudregeln ska godkännande sökas för ett primärproduktionsställe där groddar odlas. Undantag från huvudregeln ska kunna beviljas för ringa verksamhet samt för detaljförsäljningsställen som serverar eller på något annat sätt till kunderna överlåter groddar som man odlat. Undantagen baserar sig på artikel 1.2 c i den allmänna förordningen om livsmedelshygien.

Godkännande ska inte behöva sökas, om det är fråga om ringa produktion som överläts direkt till konsumtionen eller för lokal detaljförsäljning. För att definiera vad som är ringa används de kilogränser som nämns i 2 och 3 § i statsrådets förordning om vissa verksamheter som är förenade med låg risk för livsmedelssäkerheten (1258/2011). Då borde anmälan enligt 22 § 1 mom. göras om produktionen.

Godkännande ska inte heller behöva sökas, om produktionen äger rum i samma företagares restaurang eller ett annat detaljförsäljningsställe varom anmälan om livsmedelslokal enligt 13 § har gjorts. Då ska det inte heller behöva göras separat anmälan om primärproduktion av groddar. Samtidigt ska man beakta behovet av att odla även andra produkter från växt- eller svampriket som livsmedel på detaljförsäljningsstället.

Om företagaren är en enskild person eller verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, ska man inte behöva ansöka om godkännande för eller göra anmälan om odling av groddar, liksom inte heller om andra växter och svampar.

Nationella kvalitetssystem för livsmedel

Det föreslås att till livsmedelslagen fogas ett nytt kapitel om frivilliga kvalitetssystem för livsmedel. I det nya 6 a kap. föreslås bestämmelser om den myndighet som godkänner ett nationellt kvalitetssystem samt om godkännandeprocessen.

Spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter

Det föreslås att till 17 § i livsmedelslagen fogas ett nytt 2 mom. där det bestäms om spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Enligt momentet ska företagen se till att fiskeri- och vattenbruksprodukter är spårbara, på det sätt som bestäms i kontrollförfordningen för fiskeripolitiken och i tillämpningsförfordningen för kontroll av fiskeripolitiken. Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 7 mom. enligt vilket närings-, trafik- och miljöcentralerna ska övervaka att skyldigheterna fullgörs i samband med landningar från fiskefartyg. Till övriga delar ska Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken samt de kommunala livsmedelstillsynsmyndigheterna vara tillsynsmyndigheter.

De EU-rättsakter som nämns i paragrafen innehåller hänvisningar till kommissionens förordning 2065/2001, som nämns i det gällande 3 § 4 mom. De myndigheter som övervakar att bestämmelsen iakttas ska beskrivas i den nya paragrafen. Det föreslås att 3 § 4 mom. stryks.

Det föreslås att tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet enligt 52 § utvidgas till att omfatta övervakning av spårbarheten. Till paragrafen fogas skyldighet att underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket samt de kommunala livsmedelstillsynsmyndigheterna om sådana omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedlens spårbarhet.

Rensning av fiskeriprodukter

Det föreslås att till 22 § i livsmedelslagen fogas ett bemyndigande att utfärda förordning som gäller verksamhet för tillämpningen av nationella anpassningar enligt artikel 10 i hygienförfordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung. Med hjälp av bemyndigandet kunde man genom förordningen om vissa verksamheter som är förenade med låg risk för livsmedelssäkerheten (1258/2011) införa ett nationellt undantag genom vilket småskalig rensning av fisk på land och på isen skulle betraktas som primärproduktion. Eftersom nationellt undantagslov ännu inte har fåtts när denna proposition utarbetas, överläts det åt statsrådet att genom förordning föreskriva om ikraftträdandetidpunkten för den punkt som gäller rensning av fiskeriprodukter.

Köttbesiktning

Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill ingår i artiklarna 4 och 5 i kontrollförfordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung. I 43 § 1 mom. i livsmedelslagen hänvisas endast till artikel 5 i förordningen. Det föreslås att till paragrafen fogas den saknade hänvisningen till artikel 4.

Utvärdering av regionförvaltningsverkets livsmedelstillsyn i renslakterier

Det föreslås att 30 § 9 punkten i livsmedelslagen ändras så att Livsmedelssäkerhetsverket utvärderar den köttbesiktning som regionförvaltningsverket ordnar även i fråga om andra djurarter än renkött.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Allmänna konsekvenser

I fråga om primärproduktionen av groddar och livsmedlen är det fråga om nationellt genomförande av EU:s lagstiftning, där medlemsstaten har relativt liten prövningsrätt.

I Finland har primärproduktion av groddar hittills betraktats som verksamhet som ska anmälas med stöd av 13 § i livsmedelslagen. Godkännandet av primärproduktionsställen förpliktar primärproduktionsställen där groddar odlas att ansöka om godkännande i stället för det tidigare anmälningsförfarandet. På grund av de lättnader som beviljats små företagare gäller förpliktelsen ända bara några företagare. Enligt övergångsbestämmelsen ska dessutom de företagare som gjort anmälan före lagens ikraftträdande kunna fortsätta sin verksamhet utan någon särskild anmälan eller särskilt godkännande. Godkännandeförpliktelsen inverkar då endast på nya företagare som inleder verksamhet efter lagens ikraftträdande.

4.2 Ekonomiska konsekvenser

Godkännandet av ett nationellt kvalitetssystem för livsmedel gör det möjligt att ansöka om stöd för säljfrämjande från Europeiska unionen. Det gör det också möjligt att marknadsföra en produkt för konsumenten som en kvalitetsprodukt, vilket antas ha en positiv inverkan på efterfrågan av produkter som omfattas av kvalitetssystemet. Lönsamheten inom produktionen av svinkött har varit dålig de senaste åren.

Nationellt undantagslov för rensning av fiskeriprodukter skulle underlätta yrkesutövningen för fiskare som bedriver småskaligt kustfiske och insjöfiske. Enligt livsmedelslagstiftningen får fiskarna utan begränsning leverera fiskeriproduktioner till anläggningar, butiker och restauranger som primärproduktionsprodukter. För närvarande anses fisk som rensats ombord på fartyget eller oremsad fisk vara primärproduktionsprodukter. Många butiker och restauranger skulle hellre ta emot remsad fisk av fiskarna. Om även rensning på land eller på isen genast efter fisket skulle betraktas som primärproduk-

tion, kan man förutspå att den mängd fisk som fiskarna levererar direkt till butiker och restauranger skulle öka, vilket skulle garantera konsumenterna färskare fisk och förbättra den ekonomiska ställningen för den småskaliga fiskerinäringen.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

Godkännandeskyldigheten i 22 a § medför nya uppgifter för myndigheterna vid behandlingen av ansökningar om godkännande av nya primärproduktionsställen som odlar groddar. För närvarande finns det sju primärproduktionsställen som odlar groddar i Finland och som tidigare anmälts som livsmedelslokaler. Av de tidigare anmälda livsmedelslokalerna förutsätts inte ny ansökan eller anmälan, men tillsynsmyndigheten måste konstatera att de verkamma produktionsställen där groddar odlas uppfyller kraven i Europeiska unionens lagstiftning. Detta sköts som en del av rutinövervakningen, och det finns inget behov av ytterligare resurser för myndigheterna.

De uppgifter som beskrivs i det nya 6 a kap. är nya myndighetsuppgifter. De orsakar ändå inget behov av ytterligare personalresurser. Kvalitetssystemet baserar sig på auditing som utförs av en utomstående tredje part, och det krävs ingen myndighetstillsyn. Myndighetens enda uppgift blir att kontrollera att ansökan är korrekt med avseende på EU:s lagstiftning. Uppgiften bedöms kräva några dagars arbete per år. Livsmedelssäkerhetsverket har ansett att övervakningsuppgifterna i anslutning till godkännandet förutsätter en insats motsvarande två årsverken. När arbetsmängden bedöms borde man emellertid beakta att det inte är myndigheternas uppgift att övervaka att kvalitetssystemet egna regler följs. Oegentligheter inom kvalitetssystemet missgynnar dessutom hela branschen, så man kan bedöma att branschen själv förmår förhindra oegentligheter och att det alltså inte föreligger något särskilt behov av myndighetstillsyn.

Kraven i 17 a § i livsmedelslagen medför i praktiken nya uppgifter för myndigheterna när det gäller övervakningen av fiskeriprodukters spårbarhet. De kommunala livsmedelstillsynsmyndigheterna övervakar emel-

lertid fiskeriprodukter inom primärproduktionen, i anläggningar och i detaljhandeln med tanke på livsmedelshygienen och spårbarheten enligt livsmedelslagstiftningen, och uppgiftsökningen bedöms inte vara stor. Däremot minskar bestämmelsen behovet av dubbel övervakning, när samma myndighet under ett kontrollbesök även kan kontrollera om bestämmelserna om spårbarhet har iakttagits.

De nya uppgifter som föreslås för myndigheterna kan skötas inom de utgiftsramar som slagits fast för statsfinanserna och den godkända statsbudgeten.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet i samarbete med Livsmedelssäkerhetsverket och Landsbygdsverket.

Under 2012 har beredningen av ett kvalitetssystem för svinköttskedjan nått det skede att man kommer att lämna in en ansökan om ett nationellt kvalitetssystem. På grund av tidsfristerna för ansökan om stöd för säljfrämjande borde den nationella lagstiftningen om godkännande av kvalitetssystem träda i kraft så snabbt som möjligt. På grund av detta samt eftersom EU:s lagstiftning om groddar har trätt i kraft har ärendet beretts i brådskande ordning och man har inte kunnat följa bl.a. justitieministeriets rekommendation om remisstider i full utsträckning.

Följande instanser ombads yttra sig: jord- och skogsbruksministeriet, avdelningar och fristående enheter, justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, regionförvaltningsverken, Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Einetär, Livsmedelsindustriförbundet, Veterinärhygienikernas förening rf, Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf, Holmback Johan Mikael, Itutehdas Oy, Jumisen Itu ja Marja, Centralförbundet för Fiskerihushållning, Kuluttajaliitto - Konsumentförbundet ry, Käännän Itu ja Elo Oy, Lounasitu Oy, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, Turism- och

Restaurangförbundet rf, Renbeteslagsföreningen, Finlands Dagligvaruhandel rf, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet (VFFI), tema-gruppen Mat-Finland, Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF, Finlands Veterinärförbund rf, Finlands Livsmedelsarbetareförbund FLF rf, Finlands Fiskodlarförbund, Finlands Fiskhandlarförbund, Finlands Kommunalveterinärförbund rf, Finlands Kommunförbund rf, Suomen Sisävesiammatikalastajat SSAK, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Institutet för hälsa och välfärd, Föreningen för Finlands Produktionsdjursveterinärer rf, Vitalgreen Oy samt Ympäristöja terveystien tekniset ry.

De föreslagna ändringarna och tilläggen understöddes i stor utsträckning. Förfarandet med godkännande av primärproduktionsställen för groddar ansågs motiverat, och det ansågs inte öka den administrativa bördan för varken företagarna eller myndigheterna. Bestämmelser efterlystes om de uppgifter som ska ingå i ansökan om godkännande. Bestämmelser om ansökningsförfarandet kommer att utfärdas genom författningar på lägre nivå. Kvalitetssystemen för livsmedel ansågs nödvändiga. Det rådde en viss oklarhet beträffande godkännandets karaktär och dess förhållande till kvalitetssystemets regler. Övervakningen av fiskeri- och vattenbruksprodukters spårbarhet ansågs vara bra och den ansågs inte medföra behov av mera resurser för myndigheterna. Till myndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter efterlystes ett tillägg i fråga om uppgifterna om spårbarhet. Ett tillägg om saken gjordes till propositionen. Tillägget som gäller rensning av fiskeriprodukter understöddes. Preciseringar av detaljerna efterlystes för att säkerställa livsmedelssäkerheten och med tanke på eventuella oegentligheter. Bestämmelser om saken utfärdas genom författningar på lägre nivå. Det föreslogs att motiveringen skulle preciseras i fråga om bestämmelserna om ikraftträdandet av undantagslovet för rensning.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

3 §. Europeiska unionens lagstiftning. Det föreslås att till 3 § 1 mom. fogas en ny 20 punkt, där det hänvisas till Europeiska unionens förordning som gäller övervakning av fiskeripolitiken. Det föreslås att 4 mom. upphävs, eftersom innehållet kommer att ingå i 17 § 2 mom.

6 §. Definitioner. I förslaget till ny 6 § 30 punkt definieras en medlemsstats godkända kvalitetssystem för livsmedel.

17 §. Spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter. I förslaget till nytt 17 § 2 mom. hänvisas till livsmedelsföretagarnas skyldighet att skapa ett system för spårning av fiskeri- och vattenbruksprodukter på det sätt som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning om fiskeripolitiken.

22 §. Anmälan om primärproduktionsställe. Det föreslås att formuleringen i 22 § 4 mom. ändras och görs mera konsekvent så att föremålet för anmälan är primärproduktionen. En ny sak som föreslås bli fogad till momentet är att anmälningsskyldighet inte ska föreligga i fråga om primärproduktion av växter och svampar som är en del av verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren anmält enligt 13 §.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 6 mom., enligt vilket statsrådet utfärdar närmare bestämmelser om verksamhet för tillämpningen av nationella anpassningar enligt artikel 10 i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung. Det föreslås att det föreskrivs särskilt om momentets ikraftträdande genom förordning av statsrådet, eftersom man ännu inte har fått nationellt undantagslov för saken. Man har beräknat att undantagslovet kan erhållas i juni 2013.

22 a §. Godkännande av ett primärproduktionssälle för groddar. I den nya 22 a § föreslås bestämmelser om skyldighet för primärproduktionsföretagare att ansöka om godkännande av ett primärproduktionsställe för groddar hos den kommunala tillsynsmyndigheten. Kriterierna för godkännande fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 210/2013 om godkännande av anläggningar

som producerar groddar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004. Ansökan om godkännande bör göras innan verksamheten inleds eller ändras väsentligt. Angående verksamhet som anses vara förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten ska anmälan enligt 22 § 1 mom. göras i stället för ansökan. Vid riskbedömningen beaktas verksamhetens art och omfattning, t.ex. mängden produkter, de mikrobiologiska eller kemiska riskerna hos produkterna samt huruvida verksamheten är återkommande eller tillfällig. Närmare bestämmelser om verksamhet som är förenad med låg risk har utfärdats genom förordning av statsrådet.

Enligt 2 mom. ska ansökan om godkännande inte behöva göras, om företagaren är en enskild person, verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring eller verksamheten är en del av verksamheten i en livsmedelslokal som företagaren anmält i enlighet med 13 §.

Enligt 3 mom. ska ett beslut fattas om godkännandet av ett primärproduktionsställe. I beslutet kan villkor ställas för att förebygga hälsofaror. För beslutsfattandet har en tidsfrist på 60 dygn angetts, inom vilken tillsynsmyndigheten ska avgöra saken.

Enligt 4 mom. utfärdas närmare bestämmelser om ansökan och det beslut som fattas på grund av den genom förordning av statsrådet.

30 §. Central myndighet. Det föreslås att ordet "renkött" stryks i 9 punkten, varvid Livsmedelsverket kan utvärdera den köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar även i fråga om annat kött än renkött.

34 §. Övriga tillsynsmyndigheter. Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 5 punkt med närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 7 mom., där det föreskrivs om de myndigheter som övervakar att skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. fullgörs. Närings-, trafik- och miljöcentralerna föreslås sköta övervakningen i samband med landningar från fiskefartyg. I övrigt ska fullgörandet av skyldigheterna övervakas av livsmedelssäkerhetsver-

ket, regionförvaltningsverken och kommunerna på det sätt som bestäms i denna lag.

43 §. Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill. Det föreslås att till 43 § 1 mom. fogas ett omnämnande av att bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns även i artikel 4 i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

52 §. Tillsynsmyndigheters anmälnings-skyldighet och skyldighet att lämna uppgifter. Det föreslås att till tillsynsmyndighetens skyldighet enligt 1 mom. att underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket om sådana omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten fogas omständigheter i anslutning till livsmedels spårbarhet som uppdagats i tillsynen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrätta även den kommunala livsmedelssäkerhetsmyndigheten om omständigheter i anslutning till spårbarheten som uppdagats i tillsynen.

6 a kap. Nationella kvalitetssystem för livsmedel

Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 6 a kap. om nationella kvalitetssystem för livsmedel.

54 a §. Godkännande av ett nationellt kvalitetssystem för livsmedel och återtagande av godkännandet. Enligt det nya 54 a § 1 mom. ska Livsmedelssäkerhetsverket godkänna en ansökan om ett nationellt kvalitetssystem för livsmedel. Livsmedelssäkerhetsverket ska godkänna ansökan, om den uppfyller kraven i artikel 22.2 i genomförandeförordningen till förordningen om landsbygdsutveckling eller avslå den om kraven inte uppfylls. Godkännandet gäller inte programmet för kvalitetssystemet, utan det är fråga om att verifiera att kvalitetssystemet är beskrivet i ansökan så att det uppfyller kraven i nämnda artikel. Att verifiera att kvalitetssystemets funktion överensstämmer med dess egna regler är verksamhet som går utöver lagstiftningen och ska kontrolleras av en oberoende instans.

Enligt 2 mom. ska Livsmedelssäkerhetsverket kunna dra tillbaka godkännandet av ett redan godkänt kvalitetssystem, om villkoren i artikel 22.2 i genomförandeförordningen till

förordningen om landsbygdsutveckling inte längre uppfylls.

Enligt 3 mom. ska närmare bestämmelser om ansökan om, godkännande av och återtagande av nationella kvalitetssystem få utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 b §. Rapportering och information. Enligt det nya 54 b § 1 mom. ska ett kvalitetssystem vara kontrollerat av en oberoende instans. Den oberoende instansen kan vara vilka utomstående instans som helst som ordnar auditeringar. I Finland finns för närvarande tre företag (Det Norske Veritas, Inspecta och Bureau Veritas) som utför utomstående auditeringar av livsmedelsbranschen.

Enligt 2 mom. ska den som ansöker om ett kvalitetssystem regelbundet informera Livsmedelssäkerhetsverket om resultaten från kontroller som utförts av en instans enligt 1 mom. Sökanden ska också meddela om det inträffar ändringar i kvalitetssystemets regler eller innehåll.

Enligt 3 mom. ska sökanden publicera information om kvalitetssystemet på sin webbplats. Sökanden ska åtminstone publicera en beskrivning av kvalitetssystemet och dess innehåll samt de deltagande aktörerna i systemet.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om oberoende instansers kontroller, rapporter om kontrollresultaten och publicering av uppgifter om kvalitetssystemet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juni 2013.

Lagens 22 § 6 mom. om rensning av fisk föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet, när det undantagslov som gäller saken erhålls från kommissionen.

Övergångsbestämmelse

Det föreslås att i paragrafen tillåts lokaler som anmälts med stöd av 13 § före denna lags ikraftträdande fortsätta med sin verksamhet som primärproduktionsställen enligt 22 a § utan separat godkännande eller anmä-

lan. Anmälda lokaler ska dock uppfylla kraven i förordningen om godkännande av anläggningar som producerar groddar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juni 2013.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 119 § i Finlands grundlag (731/1999) ska de allmänna grunderna för myndigheternas uppgifter regleras genom lag. I denna proposition föreskrivs det om uppgifter för myndigheterna i flera paragrafer. Närings-, trafik- och miljöcentralerna föreslås få i uppgift att övervaka fiskeri- och vattenbruksprodukters spårbarhet i förslaget till 17 § 2 mom. De kommunala tillsynsmyndigheterna ska enligt förslaget till 17 § 2 mom. få i uppdrag att sköta övervakningen av spårbarheten samt enligt 22 a § att bevilja godkännanden av primärproduktionsställen. I det nya 6 a kap. föreslås att Livsmedelssäkerhetsverket ska vara den myndighet som godkänner nationella kvalitetssystem för livsmedel.

I 80 § i grundlagen bestäms om utfärdande av förordningar. Enligt paragrafen kan Republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag ska dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Med stöd av förarbetena till grundlagen kan den som utfärdar förordning genom lag bemyndigas att utfärda närmare bestämmelser om sådant som är av mindre betydelse för individens rättigheter och skyldigheter. En sådan fullmaktslag ska uppfylla kraven på exakthet och på noggrant avgränsade bestämmelser. Utgångspunkten bör vara att statsrådets allmänna sammanträde utfärdar

förordningar om vittbärande och principiellt viktiga ärenden samt om andra sådana ärenden vilkas betydelse förutsätter det. Ministerierna kan bemyndigas att utfärda förordningar om frågor av mer teknisk natur samt frågor som har ringa samhällelig eller politisk betydelse.

I propositionen bestäms om bemyndigande att utfärda förordning för statsrådet samt jord- och skogsbruksministeriet. Det föreslås att till bemyndigandena att utfärda förordning i förslaget till 22 § 6 mom. samt i den nya 22 a § fogas bemyndigande för statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om anmälan som gäller primärproduktion samt om verksamhet för tillämpningen av nationella anpassningar i anslutning till rensning av fisk. Det föreslås att till det föreslagna nya 6a kap. fogas möjlighet för jord- och skogsbruksministeriet att utfärda närmare bestämmelser om ansökan om, godkännande av och återtagande av nationella kvalitetssystem för livsmedel samt om oberoende instansers kontroller, rapporter om kontrollresultaten och publicering av uppgifter om kvalitetssystemet.

För produktionsställen där groddar odlas ska enligt förslaget till 22 a § ansökas om godkännande hos tillsynsmyndigheten. De föreslagna bestämmelserna inverkar på rätten att idka näring. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 37/2005 i en motsvarande situation konstaterat att det finns godtagbara skäl för förfarandet med godkännande av livsmedelslokaler med avseende på skyldigheten att främja befolkningens hälsa och arbeta för en sund miljö i enlighet med 19 § 3 mom. och 20 § 2 mom. i grundlagen. Bestämmelserna är inte problematiska med avseende på 18 § 1 mom. i grundlagen.

Med stöd av 79 § 3 mom. i grundlagen ska av en lag framgå när den träder i kraft. Av särskilda skäl kan i en lag anges att tidpunkten för ikraftträdandet bestäms genom förordning. Det föreslås att 22 § 6 mom. träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet, när det undantagslov som gäller saken har erhållits från kommissionen.

Lag

om ändring av livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i livsmedelslagen (23/2006) 3 § 4 mom., sådant det lyder i lag 352/2011, *ändras* 3 § 1 mom. 19 punkten, 6 § 28 och 29 punkten, 17 och 22 §, 30 § 9 punkten, 34 § 1 mom., 43 § 1 mom. och 52 § 1 mom., av dem 3 § 1 mom. 19 punkten, 22 §, 30 § 9 punkten och 43 § 1 mom. sådana de lyder i lag 352/2011 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 989/2007 och 52 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1495/2009, samt *fogas* till 3 § 1 mom., en ny 20 punkt, till 6 §, en ny 30 punkt, till lagen en ny 22 a §, till 34 § ett nytt 7 mom. samt till lagen ett nytt 6 a kap. av dem 3 § 1 mom., sådant det lyder i lag 352/2011, 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1137/2008 och 352/2011 och 34 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1495/2009, som följer:

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas också på genomförandet av följande rättsakter om livsmedel och livsmedelstillsyn som utfärdats av Europeiska unionen och rättsakter som utfärdats med stöd av dessa, till den del inte något annat föreskrivs om genomförandet av dessa rättsakter någon annanstans i lag:

19) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymmer och livsmedelsaromer, nedan *förordningen om godkännandeförfarande*,

20) rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006, nedan *kontrollförordningen för fiskeripolitiken*.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

28) *zoonosalstrare* varje slag av virus, bakterie, svamp, parasit eller annan biologisk sjukdomsalstrare som kan förorsaka zoonos,

29) *hygien* livsmedelshygien enligt definitionen i artikel 2 i allmänna förordningen om livsmedelshygien,

30) *kvalitetssystem för livsmedel* kvalitetsystem enligt artikel 22 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU).

17 §

Krav i fråga om spårbarhet

Livsmedelsföretagaren ska ha den information om livsmedlen och om djuren som används för livsmedelsproduktion som avses i artikel 18.2 och 18.3 i allmänna livsmedelsförordningen. Livsmedelsföretagaren ska också ha ett system med vars hjälp man, med en sådan precision som denna lag förutsätter, kan koppla samman informationen om mottagna och expedierade partier. Bestämmelser om förpackningspåskrifter och identifie-

ringsuppgifter som behövs med tanke på spårbarheten finns i artikel 18.4 i allmänna livsmedelsförordningen.

Bestämmelser om livsmedelsföretagarens skyldighet att skapa ett system för spårning av fiskeri- och vattenbruksprodukter ingår dessutom i artiklarna 56 och 58 i kontrollförordningen för fiskeripolitiken samt i artikel 67 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. Bestämmelser om livsmedelsföretagarens skyldighet att lämna information till konsumenter om fiskeri- och vattenbruksprodukter finns i artikel 68 i tillämpningsförordningen. De fiskeri- och vattenbruksprodukter som avses i detta moment definieras i artikel 66 i tillämpningsförordningen.

Närmare bestämmelser om livsmedels spårbarhet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Anmälan om primärproduktionsställe

Livsmedelsföretagaren ska underrätta den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. Som primärproduktion anses utöver verksamhet enligt bilaga I till allmänna förordningen om livsmedelshygien sådan överlåtelse av primärprodukter som är förenad med låg risk för livsmedels-säkerheten från producenten direkt till konsumenten. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället.

Anmälan om primärproduktionsstället behöver dock inte göras om den kommunala tillsynsmyndigheten får uppgifter om verksamhet som avses i 1 mom. från en annan myndighet.

Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten fått uppgifterna om primärproduktionsstället från en annan myndighet.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om jakt, om överlåtelse enligt 1 mom. av frilevande vilt direkt till konsumenten och inte heller om primärproduktion som avser naturväxter och svamp.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Närmare bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. och om överlåtelse som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten samt om de nationella arrangemang som förutsätts i artikel 1.2 c i allmänna förordningen om livsmedelshygien och i artikel 1.3 c i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om verksamhet för tillämpningen av nationella anpassningar enligt artikel 10 i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 a §

Godkännande av primärproduktionsställe

En livsmedelsföretagare som bedriver sådan verksamhet som kräver godkännande enligt artikel 6.3 i allmänna förordningen om livsmedelshygien ska med avvikelse från 22 § 1 mom. ansöka om godkännande av primärproduktionsstället hos den kommunala tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds och när verksamheten ändras väsentligt. I fråga om verksamhet som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten ska dock i stället för en ansökan om godkännande göras en anmälan enligt 22 § 1 mom.

Ansökan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller

3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av ett primärproduktionsställe. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet ställa villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar efter det att ärendet anhängiggjordes, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

Närmare bestämmelser om den ansökan som avses i 1 mom. och om beslutet om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

9) utvärdera den köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar.

34 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Övriga tillsynsmyndigheter är

- 1) Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral,
- 2) Försvarsmakten,
- 3) Tullverket,
- 4) gränsveterinärerna, och
- 5) närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar att skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. fullgörs i samband med landningar från fiskefartyg, och Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och kommunerna övervakar på det sätt som bestäms i denna lag.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Kött som hanteras eller förvaras i en livsmedelslokal ska vara besiktat, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns i artiklarna 4 och 5 i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

52 §

Tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Tillsynsmyndigheten ska underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och vid behov om sådana andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten eller spårbarheten. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska dessutom underrätta den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn om sådana omständigheter som uppdagats vid kontroller enligt 34 § 7 mom. och som inverkar på livsmedelens spårbarhet. Tillsynsmyndigheten ska vidare underrätta de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar om sådant som uppdagats i tillsynen och som kan vara av betydelse när det gäller att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar

6 a kap.

Nationella kvalitetssystem för livsmedel

54 a §

Godkännande av ett nationellt kvalitetssystem för livsmedel och återtagande av godkännandet

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner en livsmedelsföretagares ansökan om ett nationellt kvalitetssystem enligt artikel 23.1 i kommissionens förordning som nämns i 6 §

30 punkten, förutsatt att kvalitetssystemet uppfyller kraven i artikel 22.2 i förordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket får dra tillbaka godkännandet av ett kvalitetssystem, om villkoren för godkännandet inte längre uppfylls.

Närmare bestämmelser om ansökan om, godkännande av och återtagande av godkännandet av nationella kvalitetssystem för livsmedel får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 b §

Rapporter och information

Ett nationellt kvalitetssystem för livsmedel ska, när ansökan om godkännande lämnas in, vara kontrollerat av ett oberoende organ.

Sökanden ska regelbundet informera Livsmedelssäkerhetsverket om resultaten från utomstående kontroller samt om ändringarna i kvalitetssystemets innehåll.

Sökanden ska publicera information om kvalitetssystemet, systemets innehåll och de deltagande aktörerna på sin webbplats.

Närmare bestämmelser om oberoende organs kontroller, rapporter om kontrollresultaten och publicering av uppgifter om kvalitetssystemet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013. Lagens 22 § 6 mom. träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Primärproduktionsställen enligt 22 a § 1 mom. som anmälts med stöd av 13 § innan denna lag träder i kraft får fortsätta sin verksamhet som primärproduktionsställen enligt 22 a § utan ett separat godkännande eller en separat anmälan, förutsatt att de uppfyller kraven i kommissionens förordning (EU) nr 210/2013 om godkännande av anläggningar som producerar groddar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004.

Helsingfors den 4 april 2013

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lag

om ändring av livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i livsmedelslagen (23/2006) 3 § 4 mom., sådant det lyder i lag 352/2011,

ändras 3 § 1 mom. 19 punkten, 6 § 28 och 29 punkten, 17 och 22 §, 30 § 9 punkten, 34 § 1 mom., 43 § 1 mom. och 52 § 1 mom., av dem 3 § 1 mom. 19 punkten, 22 §, 30 § 9 punkten och 43 § 1 mom. sådana de lyder i lag 352/2011 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 989/2007 och 52 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1495/2009, samt

fogas till 3 § 1 mom., en ny 20 punkt, till 6 §, en ny 30 punkt, till lagen en ny 22 a §, till 34 § ett nytt 7 mom. samt till lagen ett nytt 6 a kap. av dem 3 § 1 mom., sådant det lyder i lag 352/2011, 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1137/2008 och 352/2011 och 34 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1495/2009, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas också på genomförandet av följande rättsakter om livsmedel och livsmedelstillsyn som utfärdats av Europeiska unionen och rättsakter som utfärdats med stöd av dessa, till den del inte något annat föreskrivs om genomförandet av dessa rättsakter någon annanstans i lag:

19) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymmer och livsmedelsaromer, nedan *förordningen om godkännandeförfarande*.

Föreslagen lydelse

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas också på genomförandet av följande rättsakter om livsmedel och livsmedelstillsyn som utfärdats av Europeiska unionen och rättsakter som utfärdats med stöd av dessa, till den del inte något annat föreskrivs om genomförandet av dessa rättsakter någon annanstans i lag:

19) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymmer och livsmedelsaromer, nedan *förordningen om godkännandeförfarande*,

20) rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nedan **kontrollförrordningen för fiskeripolitiken.**

Behöriga myndigheter för att övervaka att kommissionens förordning (EG) nr 2065/2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande konsumentinformation inom sektorn för fiskeri- och vattenbruksprodukter iakttas är Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och de kommunala myndigheterna för livsmedelstillsyn på det sätt som i denna lag föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan dessa.

(4 mom upphävs)

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

28) *zoonosalstrare* varje slag av virus, bakterie, svamp, parasit eller annan biologisk sjukdomsalstrare som kan förorsaka zoonos, och

29) *hygien* livsmedelshygien enligt definitionen i artikel 2 i allmänna förordningen om livsmedelshygien.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

28) *zoonosalstrare* varje slag av virus, bakterie, svamp, parasit eller annan biologisk sjukdomsalstrare som kan förorsaka zoonos,

29) *hygien* livsmedelshygien enligt definitionen i artikel 2 i allmänna förordningen om livsmedelshygien,

30) ***nationellt kvalitetssystem för livsmedel*** kvalitetssystem enligt artikel 22 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU).

17 §

Krav i fråga om spårbarhet

Livsmedelsföretagaren skall ha den information om livsmedlen och om djuren som används för livsmedelsproduktion som avses i artikel 18.2 och 18.3 i allmänna livsmedelsförordningen. Livsmedelsföretagaren skall också ha ett system med vars hjälp man, med en sådan precision som denna lag förutsätter, kan koppla samman informationen om mottagna och expedierade partier. Bestämmelser om förpackningspåskrift och identifieringsuppgifter som behövs med tanke på spårbar-

17 §

Krav i fråga om spårbarhet

Livsmedelsföretagaren ska ha den information om livsmedlen och om djuren som används för livsmedelsproduktion som avses i artikel 18.2 och 18.3 i allmänna livsmedelsförordningen. Livsmedelsföretagaren ska också ha ett system med vars hjälp man, med en sådan precision som denna lag förutsätter, kan koppla samman informationen om mottagna och expedierade partier. Bestämmelser om förpackningspåskrift och identifieringsuppgifter som behövs med tanke på

heten finns i artikel 18.4 i allmänna livsmedelsförordningen.

spårbarheten finns i artikel 18.4 i allmänna livsmedelsförordningen.

Bestämmelser om livsmedelsföretagarens skyldighet att skapa ett system för spårning av fiskeri- och vattenbruksprodukter ingår dessutom i artiklarna 56 och 58 i kontrollförordningen för fiskeripolitiken samt i artikel 67 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. Bestämmelser om livsmedelsföretagarens skyldighet att lämna information till konsumenter om fiskeri- och vattenbruksprodukter finns i artikel 68 i tillämpningsförordningen. De fiskeri- och vattenbruksprodukter som avses i detta moment definieras i artikel 66 i tillämpningsförordningen.

Närmare bestämmelser om livsmedels spårbarhet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare bestämmelser om livsmedels spårbarhet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Anmälan om primärproduktionsställe

Livsmedelsföretagaren ska underrätta den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. Som primärproduktion anses utöver verksamhet enligt bilaga I till allmänna förordningen om livsmedelshygien sådan överlåtelse av primärprodukter som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten från producenten direkt till konsumenten. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället.

Anmälan om primärproduktionsstället behöver dock inte göras om den kommunala tillsynsmyndigheten får uppgifter om verksamhet som avses i 1 mom. från en annan myndighet. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten fått uppgifterna om primärproduktionsstället från en annan myndighet.

Anmälan som avses i 1 mom. behöver inte

22 §

Anmälan om primärproduktionsställe

Livsmedelsföretagaren ska underrätta den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. Som primärproduktion anses utöver verksamhet enligt bilaga I till allmänna förordningen om livsmedelshygien sådan överlåtelse av primärprodukter som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten från producenten direkt till konsumenten. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället.

Anmälan om primärproduktionsstället behöver dock inte göras om den kommunala tillsynsmyndigheten får uppgifter om verksamhet som avses i 1 mom. från en annan myndighet.

Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten fått uppgifterna om primärproduktionsstället från en annan myndighet.

Gällande lydelse

göras om jakt, om överlåtelse enligt 1 mom. av frilevande vilt direkt till konsumenten och inte heller om primärproduktion som avser naturväxter och svamp.

Anmälan som avses i 1 mom. behöver inte heller göras om primärproduktion av växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person, eller
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring.

Närmare bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. och om överlåtelse som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten samt om de nationella arrangemang som förutsätts i artikel 1.2 c i allmänna förordningen om livsmedelshygien och i artikel 1.3 c i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

Föreslagen lydelse

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om jakt, om överlåtelse enligt 1 mom. av frilevande vilt direkt till konsumenten och inte heller om primärproduktion som avser naturväxter och svamp.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett *primärproduktionsställe* för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller

3) *verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.*

Närmare bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. och om överlåtelse som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten samt om de nationella arrangemang som förutsätts i artikel 1.2 c i allmänna förordningen om livsmedelshygien och i artikel 1.3 c i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om verksamhet för tillämpningen av nationella anpassningar enligt artikel 10 i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 a §

Godkännande av primärproduktionsställe

En livsmedelsföretagare som bedriver sådan verksamhet som kräver godkännande enligt artikel 6.3 i allmänna förordningen om livsmedelshygien ska med avvikelse från 22 § 1 mom. ansöka om godkännande av primärproduktionsstället hos den kommunala tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds och när verksamheten ändras väsentligt. I fråga om verksamhet som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten ska dock i stället för en ansökan om godkännande göras en anmälan enligt 22 § 1 mom.

Ansökan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe

för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av ett primärproduktionsställe. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet ställa villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar efter det att ärendet anhängiggjordes, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

Närmare bestämmelser om den ansökan som avses i 1 mom. och om beslutet om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

-
- 9) utvärdera den köttbesiktning av renkött och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar.

34 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Övriga tillsynsmyndigheter är

- 1) Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral,
- 2) Försvarsmakten,
- 3) Tullverket, och
- 4) gränsveterinärerna.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

-
- 9) utvärdera den köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar.

34 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Övriga tillsynsmyndigheter är

- 1) Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral,
- 2) Försvarsmakten,
- 3) Tullverket,
- 4) gränsveterinärerna, och
- 5) närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar att skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. fullgörs i samband med landningar

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

från fiskefartyg, och Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och kommunerna övervakar på det sätt som bestäms i denna lag.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Kött som hanteras eller förvaras i en livsmedelslokal ska vara besiktat, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns i artikel 5 i kontrollförfordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Kött som hanteras eller förvaras i en livsmedelslokal ska vara besiktat, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns i artiklarna 4 och 5 i kontrollförfordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

52 §

Tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Tillsynsmyndigheten ska underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och vid behov om sådana andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten. Tillsynsmyndigheten ska vidare underrätta de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar om sådant som uppdagats i tillsynen och som kan vara av betydelse när det gäller att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar.

52 §

Tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Tillsynsmyndigheten ska underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och vid behov om sådana andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten *eller spårbarheten. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska dessutom underrätta den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn om sådana omständigheter som uppdagats vid kontroller enligt 34 § 7 mom. och som inverkar på livsmedlens spårbarhet.* Tillsynsmyndigheten ska vidare underrätta de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar om sådant som uppdagats i tillsynen och som kan vara av betydelse när det gäller att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar

6 a kap.

Nationella kvalitetssystem för livsmedel

54 a §

Godkännande av ett nationellt kvalitetssystem för livsmedel och återtagande av godkännandet

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner en livsmedelsföretagares ansökan om ett nationellt kvalitetssystem enligt artikel 23.1 i kommissionens förordning som nämns i 6 § 30 punkten, förutsatt att kvalitetssystemet uppfyller kraven i artikel 22.2 i förordningen. Livsmedelssäkerhetsverket får dra tillbaka godkännandet av ett kvalitetssystem, om villkoren för godkännandet inte längre uppfylls.

Närmare bestämmelser om ansökan om, godkännande av och återtagande av godkännandet av nationella kvalitetssystem för livsmedel får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 b §

Rapporter och information

Ett nationellt kvalitetssystem för livsmedel ska, när ansökan om godkännande lämnas in, vara kontrollerat av ett oberoende organ. Sökanden ska regelbundet informera Livsmedelssäkerhetsverket om resultaten från utomstående kontroller samt om ändringarna i kvalitetssystemets innehåll.

Sökanden ska publicera information om kvalitetssystemet, systemets innehåll och de deltagande aktörerna på sin webbplats. Närmare bestämmelser om oberoende organs kontroller, rapporter om kontrollresultaten och publicering av uppgifter om kvalitetssystemet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013. Lagens 22 § 6 mom. träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Primärproduktionsställen enligt 22 a § 1 mom. som anmälts med stöd av 13 § innan denna lag träder i kraft får fortsätta sin verksamhet som primärproduktionsställen enligt 22 a § utan ett separat godkännande eller en separat anmälan, förutsatt att de uppfyller kraven i kommissionens förordning (EU) nr 210/2013 om godkännande av anläggningar som producerar groddar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004.